

DECYZJA RADY**z dnia 21 grudnia 2006 r.**

**w sprawie zawarcia dwustronnych umów
między odpowiednio Wspólnotą Europejską
a Republiką Bułgarii oraz Rumunią
ustanawiających procedurę udzielania informacji
w dziedzinie przepisów technicznych
oraz przepisów dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego**

(2006/1004/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności
art. 133 w powiązaniu z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, iż dobiegły końca negocjacje nad dwustronnymi umowami między odpowiednio Wspólnotą Europejską a Republiką Bułgarii oraz Rumunią ustanawiającymi procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz przepisów dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, które to umowy powinny zostać zatwierdzone,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty umowy dwustronne między odpowiednio Wspólnotą Europejską a Republiką Bułgarii oraz Rumunią ustanawiające procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz przepisów dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego.

Tekst umów wraz z załącznikami jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umów, aby stały się wiążące dla Wspólnoty, oraz do przekazania w imieniu Wspólnoty noty przewidzianej w art. 16 umów¹.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady
J. KORKEAOJA
Przewodniczący

¹ Data wejścia w życie umów zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA
MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ
I REPUBLIKĄ BUŁGARII
USTANAWIAJĄCA PROCEDURĘ UDZIELANIA INFORMACJI
W DZIEDZINIE PRZEPISÓW TECHNICZNYCH
ORAZ PRZEPISÓW DOTYCZACYCH USŁUG
SPOŁECZEŃSTWA INFORMACYJNEGO

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”

z jednej strony, oraz

REPUBLIKA BUŁGARII, zwana dalej „Bułgarią”

z drugiej strony,

zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC Układ Europejski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Republiką Bułgarii z drugiej strony¹, w szczególności cele określone w jego art. 1,

UWZGLĘDNIAJĄC procedurę informacyjną dotyczącą przepisów technicznych oraz przepisów społeczeństwa informacyjnego stosowaną we Wspólnocie Europejskiej²,

¹ Dz.U. L 358 z 31.12.1994, str. 3.

² Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37). Dyrektywa zmieniona dyrektywą 98/48/WE (Dz.U. L 217 z 5.8.1998, str. 18).

ZWAŻYWSZY na zobowiązanie Umawiających się Stron do wspierania harmonijnych stosunków gospodarczych między nimi,

ZWAŻYWSZY na obecną współpracę między Umawiającymi się Stronami w dziedzinie technicznych barier w handlu oraz osiągnięte w jej ramach porozumienie co do rozszerzenia na Bułgarię obowiązującej we Wspólnocie procedury informacyjnej dotyczącej przepisów technicznych oraz przepisów dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego.

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ARTYKUŁ 1

Na użytek niniejszej Umowy stosuje się poniższe definicje:

- 1) „produkt” oznacza każdy produkt wytworzony przemysłowo lub każdy produkt rolniczy, w tym produkty rybne;
- 2) „usługa”: każda usługa społeczeństwa informacyjnego, to znaczy każda usługa normalnie świadczona za wynagrodzeniem, na odległość, drogą elektroniczną i na indywidualne żądanie odbiorcy usług.

Dla celów niniejszej definicji:

- „na odległość”: oznacza usługę świadczoną bez równoczesnej obecności stron,
- „drogą elektroniczną”: oznacza to, iż usługa jest przesyłana pierwotnie i otrzymywana w miejscu przeznaczenia za pomocą sprzętu elektronicznego do przetwarzania (włącznie z kompresją cyfrową) oraz przechowywania danych, oraz w całości wysyłana, przekazywana i otrzymywana za pomocą kabla, odbiornika radiowego, środków optycznych lub innych środków elektromagnetycznych,
- „na indywidualne żądanie odbiorcy usług”: oznacza, że usługa świadczona jest poprzez przesyłanie danych na indywidualne żądanie.

Przykładowy wykaz usług nieobjętych niniejszą definicją został określony w załączniku I.

Niniejsza Umowa nie ma zastosowania do:

- usług nadawania programów radiowych,
- usług nadawania programów telewizyjnych, określonych w art. 1 lit. a) dyrektywy 89/552/EWG¹;

- 3) „specyfikacja techniczna”: oznacza specyfikację zawartą w dokumencie, który opisuje wymagane właściwości produktu, takie jak: poziom jakości, wydajności, bezpieczeństwa lub wymiary, włącznie z wymaganiami mającymi zastosowanie do produktu w zakresie nazwy, pod jaką jest sprzedawany, terminologii, symboli, badań i metod badania, opakowania, oznakowania i etykietowania oraz procedur oceny zgodności.

¹ Dyrektywa Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 298 z 17.10.1989, str. 23). Dyrektywa zmieniona dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 202 z 30.07.1997, str. 1).

Definicja ta obejmuje także metody produkcji oraz przetwórstwa stosowane w stosunku do produktów rolniczych, zgodnie z art. 38 akapit pierwszy Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, produktów przeznaczonych do spożycia przez człowieka oraz zwierzęta, oraz produktów leczniczych określonych w art. 1 dyrektywy 2001/83/WE¹, jak również metody produkcji oraz przetwarzania odnoszące się do innych produktów, jeżeli mają one wpływ na ich właściwości;

- 4) „inne wymogi”: oznaczają wymogi inne niż specyfikacje techniczne, nałożone na produkt w celu ochrony, w szczególności konsumentów i środowiska, które wpływają na cykl życiowy produktu po wprowadzeniu go na rynek, takie jak warunki użytkowania, recyklingu, ponownego zastosowania lub utylizacji, w przypadku gdy warunki te mogą mieć istotny wpływ na skład lub charakter produktu lub obrót tym produktem;
- 5) „przepis dotyczący usług”: wymóg o charakterze ogólnym odnoszący się do podejmowania i wykonywania działalności usługowej, w znaczeniu pkt. 2), w szczególności przepisy dotyczące dostawcy usług, usług i odbiorców usług, z wyjątkiem przepisów, które nie odnoszą się konkretnie do zdefiniowanych tam usług.

¹ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 67). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/27/WE (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, str. 34).

Niniejsza umowa nie ma zastosowania do przepisów odnoszących się do zagadnień objętych prawodawstwem Wspólnoty w dziedzinie usług telekomunikacyjnych, określonych jako „usługi, których świadczenie polega w całości lub częściowo na przesyłaniu i kierowaniu sygnału w sieciach telekomunikacyjnych w drodze procesów telekomunikacyjnych, z wyjątkiem nadawania programów radiowych i telewizyjnych”¹.

Niniejsza umowa nie ma zastosowania do przepisów odnoszących się do zagadnień objętych prawodawstwem Wspólnoty w dziedzinie usług finansowych, których niewyczerpujący wykaz został zawarty w załączniku II do niniejszej umowy.

Z wyjątkiem art. 11, niniejsza umowa nie ma zastosowania do przepisów ustanowionych przez lub dla rynków regulowanych w rozumieniu dyrektywy 2004/39/WE² bądź też ustanowionych przez lub dla innych rynków lub organów realizujących operacje rozrachunkowe lub funkcje rozliczeniowe dla tych rynków.

¹ Źródłem tej definicji są przepisy dyrektywy 98/48/WE, która zawiera odesłania do dyrektywy Rady 90/387/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie ustanowienia rynku wewnętrznego dla usług telekomunikacyjnych poprzez wdrożenie zasady otwartej sieci (Dz.U. L 192 z 24.7.1990, str. 1). Druga ze wspomnianych powyżej dyrektyw została uchylona na mocy dyrektywy 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. L 108 z 24. 4.2002, str. 3). Jednakże dla celów dyrektywy 98/48/WE należy zachować definicję „usług telekomunikacyjnych” zawartą w dyrektywie 90/387/EWG.

² Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, str. 1). Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2006/31/WE (Dz.U. L 114 z 27.4.2006, str. 60).

Dla celów niniejszej definicji:

- przepis traktowany jest jako odnoszący się szczególnie do usług społeczeństwa informacyjnego, biorąc pod uwagę jego uzasadnienie i treść, celem szczególnym i celem jego wszystkich lub pojedynczych postanowień jest regulacja tych usług w sposób wyraźny i celowy,
 - przepis nie jest traktowany jako odnoszący się w szczególności do usług społeczeństwa informacyjnego, jeżeli odnosi się do tych usług w sposób pośredni lub przypadkowy;
- 6) „przepisy techniczne”: specyfikacje techniczne i inne wymogi lub przepisy dotyczące usług, włącznie z odpowiednimi przepisami administracyjnymi, których przestrzeganie jest obowiązkowe, *de iure* lub *de facto*, w przypadku obrotu, świadczenia usług, podejmowania działalności jako podmiot świadczący usługi lub których stosowanie jest obowiązkowe w jednym z państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej, zwanych dalej „państwami członkowskimi”, lub na przeważającej jego części, lub w Bułgarii lub na przeważającej jej części, jak również przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne państw członkowskich lub Bułgarii, z wyjątkiem określonych w art. 12, zakazujących produkcji, przywozu, obrotu i stosowania produktu lub zakazujących świadczenia bądź korzystania z usługi lub podejmowania działalności jako podmiot świadczący usługi.

Przepisy techniczne obowiązujące *de facto* obejmują:

- przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne państwa członkowskiego lub Bułgarii, które odsyłają do specyfikacji technicznych bądź innych wymogów lub przepisów dotyczących usług, bądź też do kodeksów zawodowych lub kodeksów postępowania, które z kolei odsyłają do specyfikacji technicznych bądź do innych wymogów lub przepisów dotyczących usług, zgodność z którymi pociąga za sobą domniemanie zgodności z zobowiązaniami nałożonymi przez wspomniane przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne,
- dobrowolne porozumienia, w których organ publiczny występuje w charakterze umawiającej się strony, przewidujące, w interesie ogólnym, zgodność ze specyfikacjami technicznymi lub innymi wymogami lub przepisami dotyczącymi usług, z wyjątkiem specyfikacji odnoszących się do przetargów przy zamówieniach publicznych,
- specyfikacje techniczne lub inne wymogi bądź przepisy dotyczące usług, związane ze środkami podatkowymi lub finansowymi mającymi wpływ na konsumpcję produktów lub usług przez zachęcanie do przestrzegania takich specyfikacji technicznych lub innych wymogów lub przepisów dotyczących usług; nie obejmuje to specyfikacji technicznych lub innych wymogów lub przepisów dotyczących usług związanych z systemami zabezpieczenia społecznego.

Obejmuje to przepisy techniczne wprowadzone przez organy wyznaczone przez państwa członkowskie oraz znajdujące się w wykazie¹ sporządzonym przez Komisję Wspólnot Europejskich, zwanej dalej „Komisją”, w ramach komitetu, o którym mowa w art. 5 dyrektywy 98/34/WE. Bułgaria sporządza taki wykaz, a następnie przekazuje go Komisji w pierwszym dniu pierwszego miesiąca po wejściu w życie niniejszej umowy.

Taka sama procedura obowiązuje przy wprowadzaniu zmian do tego wykazu;

7. „projekt przepisu technicznego”: tekst specyfikacji technicznej lub innego wymogu lub przepisu dotyczącego usług, włącznie z przepisami administracyjnymi, mający na celu ich przyjęcie lub spowodowanie ich przyjęcia jako przepisy techniczne i będący na etapie przygotowania, na którym można jeszcze wprowadzić zasadnicze zmiany.

ARTYKUŁ 2

Niniejsza umowa nie ma zastosowania do środków uznanych przez państwa członkowskie za niezbędne na mocy Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską lub uznanych przez Bułgarię za niezbędne dla ochrony osób, w szczególności pracowników, podczas stosowania produktu, pod warunkiem że tego rodzaju środki nie mają wpływu na produkt.

¹ Dz.U. C 23 z 27.1.2000, str. 3.

ARTYKUŁ 3

1. Z zastrzeżeniem art. 12, Wspólnota powiadamia Bułgarię o projektach przepisów technicznych, o których została powiadomiona przez państwa członkowskie. W przypadku gdy przepisy techniczne są pełną transpozycją normy międzynarodowej lub europejskiej, wystarczające jest podanie informacji o odpowiedniej normie. Komisja informuje również Bułgarię o powodach, dla których wprowadzenie danego przepisu technicznego jest niezbędne, w przypadku gdy nie zostały one wyraźnie określone w projekcie.

2. Z zastrzeżeniem art. 12 Bułgaria w podobny sposób powiadamia Wspólnotę o swych projektach przepisów technicznych. W przypadku gdy przepisy techniczne są pełną transpozycją normy międzynarodowej lub europejskiej, wystarczające jest podanie informacji o odpowiedniej normie. Republika Bułgarii informuje również Wspólnotę o powodach, dla których wprowadzenie danego przepisu technicznego jest niezbędne, w przypadku gdy nie zostały one wyraźnie określone w projekcie.

ARTYKUŁ 4

Pełny tekst projektu przepisów technicznych będącego przedmiotem powiadomienia jest udostępniany zarówno w wersji oryginalnej, jak i w pełnym tłumaczeniu na jeden z języków urzędowych instytucji Unii Europejskiej.

ARTYKUŁ 5

1. W odpowiednich przypadkach przekazywany jest równocześnie sporządzony w języku oryginalnym tekst podstawowych przepisów prawnych lub innych regulacji, których zasadniczo i bezpośrednio dotyczą normy, jeżeli znajomość takiego tekstu jest niezbędna do prawidłowej oceny implikacji, jakie niesie ze sobą projekt przepisów technicznych, których dotyczy powiadomienie, chyba że tekst ten został przekazany we wcześniejszym powiadomieniu.

2. W przypadku gdy celem projektu jest ograniczenie obrotu lub stosowania substancji chemicznej, preparatu lub produktu w interesie zdrowia publicznego, ochrony konsumenta lub środowiska, państwa członkowskie i Bułgaria przekazują streszczenie lub odesłania do wszelkich ważnych danych dotyczących substancji, preparatu lub produktu oraz znanych i dostępnych środków zastępczych, w przypadkach gdy taka informacja może być dostępna, i przekazuje informację o przewidywanych skutkach dla zdrowia publicznego, ochrony konsumenta i środowiska, wraz z analizą ryzyka, sporządzoną zgodnie z przepisami ogólnymi dotyczącymi oceny ryzyka substancji chemicznych, określonymi w art. 10 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 793/93¹ w przypadku istniejących substancji, oraz w art. 3 ust. 2 dyrektywy 67/548/EWG² w przypadku nowych substancji.

¹ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje (Dz.U. L 84 z 5.4.1993, str. 1). Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

² Dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. L 196 z 16.8.1967, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/73/WE (Dz.U. L 152 z 30.4.2004, str. 1).

ARTYKUŁ 6

Państwa członkowskie i Bułgaria przekazują projekt przepisów technicznych ponownie i na powyższych warunkach, jeżeli dokonają w tekście zmian, które w istotny sposób wpływają na zakres jego zastosowania, skracają pierwotnie przewidziany harmonogram wdrożenia, dodają specyfikacje lub wymogi lub zaostrzają te wymogi. Przekazywanie tych informacji odbywa się zgodnie z art. 3.

ARTYKUŁ 7

Każda z Umawiających się Stron może poprosić o dalsze informacje na temat projektu przepisów technicznych będących przedmiotem powiadomienia zgodnie z niniejszą umową.

ARTYKUŁ 8

1. Wspólnota i Bułgaria mogą zgłaszać uwagi na temat projektów przepisów technicznych będących przedmiotem powiadomienia. Uwagi ze strony Bułgarii są przekazywane Komisji, natomiast uwagi ze strony Wspólnoty są przekazywane Bułgarii za pośrednictwem Komisji.
2. Państwa członkowskie i Bułgaria w możliwie najwyższym stopniu uwzględniają wspomniane opinie w dalszych pracach nad projektem przepisów technicznych.

3. W odniesieniu do specyfikacji technicznych lub innych wymogów bądź przepisów dotyczących usług, o których mowa w art. 1 pkt 6) akapit drugi tiret trzecie, uwagi Umawiających się Stron mogą dotyczyć jedynie tych aspektów, które mogą utrudnić handel lub, w odniesieniu do przepisów dotyczących usług, swobodę przepływu usług lub swobodę przedsiębiorczości podmiotów gospodarczych w dziedzinie usług, a nie aspektów podatkowych lub finansowych tego środka.

4. W przypadku gdy zgodnie z przepisami określonymi w dyrektywie 98/34/WE powołano się na sześciomiesięczny okres stosowania zasady *standstill*, Komisja informuje o tym Bułgarię.

ARTYKUŁ 9

Właściwe organy państw członkowskich i Bułgarii odkładają w czasie przyjęcie projektu przepisów technicznych będących przedmiotem powiadomienia na trzy miesiące od dnia otrzymania przez Komisję tekstu projektu przepisów technicznych.

ARTYKUŁ 10

Okres stosowania zasady *standstill*, o którym mowa w art. 9 nie ma zastosowania w przypadku, gdy:

- z pilnych przyczyn, spowodowanych przez poważne i nieprzewidziane okoliczności odnoszące się do ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa publicznego, ochrony zwierząt lub roślin oraz, w stosunku do przepisów dotyczących usług, również dla porządku publicznego, w szczególności ochrony nieletnich, właściwe organy są zobowiązane przygotować przepisy techniczne w bardzo krótkim czasie, w celu ich natychmiastowego przyjęcia i wprowadzenia w życie, bez możliwości jakichkolwiek konsultacji, lub
- z pilnych powodów, spowodowanych przez istotne okoliczności dotyczące ochrony bezpieczeństwa i integralności systemu finansowego, w szczególności ochrony depozytariuszy, inwestorów i osób ubezpieczonych, właściwe organy są zobowiązane natychmiast przyjąć i wprowadzić w życie przepisy w sprawie usług finansowych.

Podawane są powody pilnego przyjęcia środków. Uzasadnienie pilnego przyjęcia środków musi być szczegółowe i zrozumiałe, ze szczególnym uwzględnieniem nieprzewidywalności i powagi grożącego niebezpieczeństwa, w obliczu którego stanęły właściwe organy, jak również absolutnej konieczności natychmiastowego działania w celu zażegnania niebezpieczeństwa.

ARTYKUŁ 11

1. Przekazywana jest również ostateczna wersja tekstu przepisu technicznego w języku oryginalnym.
2. Uzgodnienia administracyjne dotyczące wspomnianych powiadomień są określone w załączniku III.

ARTYKUŁ 12

1. Art. od 3 do 10 nie mają zastosowania do tych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich i Bułgarii lub dobrowolnych porozumień, dzięki którym państwa członkowskie lub Bułgaria:
 - w przypadku państw członkowskich - zapewniają zgodność z wiążącymi aktami prawnymi Wspólnoty Europejskiej, które skutkują przyjęciem specyfikacji technicznych lub przepisów dotyczących usług, a w przypadku Bułgarii – dokonuje transpozycji do prawa krajowego aktów prawnych Wspólnoty, które skutkują przyjęciem specyfikacji technicznych lub przepisów dotyczących usług,
 - w przypadku państw członkowskich, wypełniają zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, które skutkują przyjęciem wspólnych specyfikacji technicznych lub przepisów dotyczących usług we Wspólnocie;

- w przypadku Bułgarii, wypełnia ona zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, które skutkują przyjęciem wspólnych specyfikacji technicznych lub przepisów dotyczących usług w Bułgarii i we Wspólnocie;
 - stosują klauzule ochronne, wprowadzone przez obowiązujące akty prawne Wspólnoty,
 - stosują art. 12 ust. 1 dyrektywy 2001/95/WE¹,
 - ograniczają się do wykonywania orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich,
 - ograniczają się do wprowadzenia zmiany przepisów technicznych w rozumieniu art. 1 pkt 6), zgodnie z wnioskiem Komisji, w celu usunięcia przeszkód w handlu lub, w przypadku przepisów dotyczących usług, w swobodnym przepływie usług lub w swobodzie przedsiębiorczości podmiotów gospodarczych w dziedzinie usług.
2. Art. 9 i 10 nie mają zastosowania do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich i Bułgarii przewidujących zakaz produkcji, o ile nie utrudniają one swobodnego przepływu towarów.
3. Art. 9 i 10 nie mają zastosowania do specyfikacji technicznych lub innych wymogów bądź przepisów dotyczących usług, o których mowa w art. 1 pkt 6) akapit drugi tiret trzecie.

¹ Dyrektywa 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz.U. L 011 z 15.1.2002, str. 4).

ARTYKUŁ 13

Udzielone informacje uznaje się, na wniosek, za poufne. Jednakże zarówno Wspólnota jak i Bułgaria mogą konsultować się w celu uzyskania ekspertyzy z osobą fizyczną lub prawną, w tym również z osobami z sektora prywatnego, pod warunkiem podjęcia koniecznych środków ostrożności.

ARTYKUŁ 14

1. W ramach współpracy między ekspertami Wspólnoty i Bułgarii w dziedzinie technicznych barier handlowych, Umawiające się Strony organizują regularne konsultacje w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania procedury ustanowionej w niniejszej umowie oraz wymiany opinii na temat zgłoszonych przez każdą z Umawiających się Stron uwag dotyczących projektu przepisów technicznych będącego przedmiotem powiadomienia zgodnie z niniejszą umową. Ponadto, za wspólną zgodą, Umawiające się Strony mogą zwoływać dodatkowe posiedzenia *ad hoc* w celu rozpatrzenia konkretnych przypadków mających szczególne znaczenie dla którejkolwiek z Umawiających się Stron.

2. Bułgaria powołuje eksperta, który reprezentuje ją na posiedzeniach komitetu ustanowionego na mocy art. 5 dyrektywy 98/34/WE poświęconych tematowi „usługi społeczeństwa informacyjnego” oraz „przepisy techniczne”. Ekspert musi być członkiem administracji rządowej Bułgarii. Ekspertowi temu nie przysługuje prawo głosu.

3. Komisja w odpowiednim czasie informuje wspomnianego eksperta o terminach posiedzeń oraz o porządku obrad komitetu. Komisja przekazuje mu odpowiednie informacje.
4. Komitet, z inicjatywy swego przewodniczącego może odbyć spotkanie bez udziału eksperta reprezentującego Bułgarię. W takim przypadku Bułgaria jest o tym informowana.

ARTYKUŁ 15

Niniejszą umowę stosuje się, z jednej strony, na terytoriach, na których ma zastosowanie Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, na warunkach określonych w tym traktacie oraz, z drugiej strony, na terytorium Bułgarii.

ARTYKUŁ 16

Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Umawiające się Strony dokonają wymiany not potwierdzających zakończenie odpowiednich procedur wewnętrznych niezbędnych dla wejścia w życie niniejszej umowy.

ARTYKUŁ 17

Niniejsza umowa wygasa z dniem przystąpienia Bułgarii do Unii Europejskiej.

ARTYKUŁ 18

Niniejsza umowa zostaje sporządzona w dwóch egzemplarzach w języku angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i bułgarskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

W IMIENIU WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

W IMIENIU REPUBLIKI BUŁGARII

ZAŁĄCZNIK I

Przykładowy wykaz usług
nieobjętych przepisami art. 1 pkt 2) akapit drugi

1. Usługi, które nie są świadczone „na odległość”

Usługi świadczone przy fizycznej obecności dostawcy i odbiorcy, nawet jeżeli korzystają oni z urządzeń elektronicznych:

- a) badanie lekarskie lub wykonywanie zabiegów w gabinecie lekarskim z zastosowaniem sprzętu elektronicznego, przy fizycznej obecności pacjenta;
- b) wgląd do elektronicznego katalogu w sklepie przy fizycznej obecności klienta;
- c) rezerwacja biletu lotniczego za pomocą sieci komputerowej w biurze podróży przy fizycznej obecności klienta;
- d) udostępnienie gier elektronicznych w salonie przy fizycznej obecności użytkownika.

2. Usługi, które nie są świadczone „za pomocą środków elektronicznych”

Usługi o charakterze materialnym, nawet jeżeli świadczone są z wykorzystaniem urządzeń elektronicznych:

- a) dystrybucja banknotów i biletów przez automaty;
- b) dostęp do płatnych dróg, parkingów itp., nawet jeżeli przy wjeździe lub wyjeździe funkcje kontroli wjazdu lub uiszczenia należności sprawują urządzenia elektroniczne.

Usługi off-line: dystrybucja CD-ROM-ów lub oprogramowania na dyskietkach.

Usługi, które nie są świadczone z wykorzystaniem elektronicznego systemu przetwarzania i przechowywania danych:

- a) usługi telefonii głosowej;
- b) usługi telefaksowe/teleksowe;
- c) usługi świadczone przez telefonię głosową lub telefaksem,
- d) telefoniczne/telefaksowe porady lekarskie,
- e) telefoniczne/telefaksowe porady prawne,
- f) telefoniczny/telefaksowy marketing bezpośredni.

3. Usługi, które nie są świadczone "na indywidualne żądanie odbiorcy usług"

Usługi świadczone w formie przesyłania danych bez indywidualnego zamówienia i przeznaczone do równoczesnego odbioru przez nieograniczoną liczbę odbiorców (transmisja z punktu do wielu punktów):

- a) usługi nadawania programów telewizyjnych (włącznie z usługami systemu nadawania audycji na żądanie), objęte art. 1 lit. a) dyrektywy 89/552//EWG;
 - b) usługi nadawania programów radiowych;
 - c) teletekst (telewizyjny).
-

ZAŁĄCZNIK IIPrzykładowy wykaz usług finansowych
objętych art. 1 pkt 5) akapit trzeci

- Usługi inwestycyjne
- Usługi ubezpieczeniowe i reasekuracyjne
- Usługi bankowe
- Operacje dotyczące funduszy emerytalnych
- Usługi związane z obrotem kontraktami terminowymi i opcjami

Do usług tych zalicza się w szczególności:

- a) usługi inwestycyjne, o których mowa w załączniku do dyrektywy 2004/39/WE; usługi przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania,
- b) usługi należące do działalności podlegającej wzajemnemu uznawaniu, o których mowa w załączniku do dyrektywy 2006/48/WE¹,

¹ Dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja przededogowana) (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, str. 1.).

c) operacje wchodzące w zakres działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o której mowa w:

- art. 1 dyrektywy 73/239/EWG¹,
- dyrektywie 64/225/EWG²,
- dyrektywie 92/49/EWG³ oraz w dyrektywie 2002/83/WE⁴.

¹ Pierwsza dyrektywa Rady z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 228 z 16. 8. 1973, str. 3). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 323 z 9.12.2005, str. 1).

² Dyrektywa Rady 64/225/EWG z dnia 25 lutego 1964 r w sprawie zniesienia ograniczeń swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług w dziedzinie reasekuracji i retrocesji (Dz.U. 56 z 4. 4. 1964, str. 878/64). Dyrektywa zmieniona Aktem przystąpienia z 1973 r.

³ Dyrektywa Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 228 z 11. 8. 1992, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/68/WE.

⁴ Dyrektywa 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotycząca ubezpieczeń na życie (Dz.U. L 345 z 19.12.2002, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/68/WE.

ZAŁĄCZNIK III

Zgodnie z art. 11 ust. 2 umowy za niezbędne uznaje się przekazanie drogą elektroniczną następujących informacji:

- 1) Formularze powiadomienia. Mogą zostać przekazane przed lub wraz ze złożeniem pełnego tekstu;
- 2) pełny tekst projektu będącego przedmiotem powiadomienia;
- 3) potwierdzenie odbioru tekstu projektu zawierające, między innymi, odpowiednią datę upływu okresu stosowania zasady *standstill*;
- 4) wnioski o dodatkowe informacje;
- 5) odpowiedzi na wnioski o dodatkowe informacje;
- 6) uwagi;
- 7) wnioski o zwołanie posiedzenia *ad hoc*;
- 8) odpowiedzi na wnioski o zwołanie posiedzenia *ad hoc*;
- 9) wnioski o przesłanie tekstów ostatecznych;
- 10) informacja o skorzystaniu z sześciomiesięcznego okresu stosowania zasady *standstill*.

Tymczasowo można przysyłać drogą faksową następujące informacje (należy jednak zastrzec, iż preferowanym sposobem jest przesyłanie drogą elektroniczną):

- 11) teksty podstawowych przepisów prawnych lub innych regulacji;
- 12) ostateczna wersja tekstu.

Umawiające się Strony wspólnie dokonują ustaleń administracyjnych dotyczących przekazywania informacji.

UMOWA
MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ
I RUMUNIĄ
USTANAWIAJĄCA PROCEDURĘ UDZIELANIA INFORMACJI
W DZIEDZINIE PRZEPISÓW TECHNICZNYCH
ORAZ PRZEPISÓW DOTYCZACYCH USŁUG
SPOŁECZEŃSTWA INFORMACYJNEGO

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”

z jednej strony, oraz

RUMUNIA,

z drugiej strony,

zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC Układ Europejski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Rumunią z drugiej strony¹, w szczególności cele określone w jej art. 1,

UWZGLĘDNIAJĄC procedurę informacyjną dotyczącą przepisów technicznych oraz przepisów społeczeństwa informacyjnego stosowaną we Wspólnocie Europejskiej²,

¹ Dz.U. L 357 z 31.12.1994, str. 2

² Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37). Dyrektywa zmieniona dyrektywą 98/48/WE (Dz.U. L 217 z 5.8.1998, str. 18).

ZWAŻYWSZY na zobowiązanie Umawiających się Stron do wspierania harmonijnych stosunków gospodarczych między nimi,

ZWAŻYWSZY na obecną współpracę między Umawiającymi się Stronami w dziedzinie technicznych barier w handlu oraz osiągnięte w jej ramach porozumienie co do rozszerzenia na Rumunię obowiązującej we Wspólnocie procedury informacyjnej dotyczącej przepisów technicznych oraz przepisów dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego.

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ARTYKUŁ 1

Na użytek niniejszej Umowy stosuje się poniższe definicje:

- 1) „produkt” oznacza każdy produkt wytworzony przemysłowo lub każdy produkt rolniczy, w tym produkty rybne;
- 2) „usługa”: każda usługa społeczeństwa informacyjnego, to znaczy każda usługa normalnie świadczona za wynagrodzeniem, na odległość, drogą elektroniczną i na indywidualne żądanie odbiorcy usług.

Dla celów niniejszej definicji:

- „na odległość”: oznacza usługę świadczoną bez równoczesnej obecności stron,
- „drogą elektroniczną”: oznacza to, iż usługa jest przesyłana pierwotnie i otrzymywana w miejscu przeznaczenia za pomocą sprzętu elektronicznego do przetwarzania (włącznie z kompresją cyfrową) oraz przechowywania danych, oraz w całości wysyłana, przekazywana i otrzymywana za pomocą kabla, odbiornika radiowego, środków optycznych lub innych środków elektromagnetycznych,
- „na indywidualne żądanie odbiorcy usług”: oznacza, że usługa świadczona jest poprzez przesyłanie danych na indywidualne żądanie.

Przykładowy wykaz usług nieobjętych niniejszą definicją został określony w załączniku I.

Niniejsza Umowa nie ma zastosowania do:

- usług nadawania programów radiowych,
- usług nadawania programów telewizyjnych, określonych w art. 1 lit. a) dyrektywy 89/552/EWG¹;

- 3) „specyfikacja techniczna”: oznacza specyfikację zawartą w dokumencie, który opisuje wymagane właściwości produktu, takie jak: poziom jakości, wydajności, bezpieczeństwa lub wymiary, włącznie z wymaganiami mającymi zastosowanie do produktu w zakresie nazwy, pod jaką jest sprzedawany, terminologii, symboli, badań i metod badania, opakowania, oznakowania i etykietowania oraz procedur oceny zgodności.

¹ Dyrektywa Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 298 z 17.10.1989, str. 23). Dyrektywa zmieniona dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 202 z 30.07.1997, str. 1).

Definicja ta obejmuje także metody produkcji oraz przetwórstwa stosowane w stosunku do produktów rolniczych, zgodnie z art. 38 akapit pierwszy Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, produktów przeznaczonych do spożycia przez człowieka oraz zwierzęta, oraz produktów leczniczych określonych w art. 1 dyrektywy 2001/83/WE¹, jak również metody produkcji oraz przetwarzania odnoszące się do innych produktów, jeżeli mają one wpływ na ich właściwości.

- 4) „inne wymogi”: oznaczają wymogi inne niż specyfikacje techniczne, nałożone na produkt w celu ochrony, w szczególności konsumentów i środowiska, które wpływają na cykl życiowy produktu po wprowadzeniu go na rynek, takie jak warunki użytkowania, recyklingu, ponownego zastosowania lub utylizacji, w przypadku gdy warunki te mogą mieć istotny wpływ na skład lub charakter produktu lub obrót tym produktem;
- 5) „przepis dotyczący usług”: wymóg o charakterze ogólnym odnoszący się do podejmowania i wykonywania działalności usługowej, w znaczeniu pkt 2, w szczególności przepisy dotyczące dostawcy usług, usług i odbiorców usług, z wyjątkiem przepisów, które nie odnoszą się konkretnie do zdefiniowanych tam usług.

¹ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 67). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/27/WE (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, str. 34).

Niniejsza umowa nie ma zastosowania do przepisów odnoszących się do zagadnień objętych prawodawstwem Wspólnoty w dziedzinie usług telekomunikacyjnych, określonych jako „usługi, których świadczenie polega w całości lub częściowo na przesyłaniu i kierowaniu sygnału w sieciach telekomunikacyjnych w drodze procesów telekomunikacyjnych, z wyjątkiem nadawania programów radiowych i telewizyjnych”¹.

Niniejsza umowa nie ma zastosowania do przepisów odnoszących się do zagadnień objętych prawodawstwem Wspólnoty w dziedzinie usług finansowych, których niewyczerpujący wykaz został zawarty w załączniku II do niniejszej umowy.

Z wyjątkiem art. 11, niniejsza umowa nie ma zastosowania do przepisów ustanowionych przez lub dla rynków regulowanych w rozumieniu dyrektywy 2004/39/WE² bądź też ustanowionych przez lub dla innych rynków lub organów realizujących operacje rozrachunkowe lub funkcje rozliczeniowe dla tych rynków.

¹ Źródłem tej definicji są przepisy dyrektywy 98/48/WE, która zawiera odesłania do dyrektywy Rady 90/387/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie ustanowienia rynku wewnętrznego dla usług telekomunikacyjnych poprzez wdrożenie zasady otwartej sieci (Dz.U. L 192 z 24.7.1990, str. 1). Druga ze wspomnianych powyżej dyrektyw została uchylona na mocy dyrektywy 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. L 108 z 24. 4.2002, str. 3). Jednakże dla celów dyrektywy 98/48/WE należy zachować definicję „usług telekomunikacyjnych” zawartą w dyrektywie 90/387/EWG.

² Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, str. 1). Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2006/31/WE (Dz.U. L 114 z 27.4.2006, str. 60).

Dla celów niniejszej definicji:

- przepis traktowany jest jako odnoszący się szczególnie do usług społeczeństwa informacyjnego, biorąc pod uwagę jego uzasadnienie i treść, celem szczególnym i celem jego wszystkich lub pojedynczych postanowień jest regulacja tych usług w sposób wyraźny i celowy,
 - przepis nie jest traktowany jako odnoszący się w szczególności do usług społeczeństwa informacyjnego, jeżeli odnosi się do tych usług w sposób pośredni lub przypadkowy;
- 6) „przepisy techniczne”: specyfikacje techniczne i inne wymogi lub przepisy dotyczące usług, włącznie z odpowiednimi przepisami administracyjnymi, których przestrzeganie jest obowiązkowe, de iure lub de facto, w przypadku obrotu, świadczenia usług, podejmowania działalności jako podmiot świadczący usługi lub których stosowanie jest obowiązkowe w jednym z państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej, zwanych dalej „państwami członkowskimi”, lub na przeważającej jego części, lub w Rumunii lub na przeważającej jej części, jak również przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne państw członkowskich lub Rumunii, z wyjątkiem określonych w art. 12, zakazujących produkcji, przywozu, obrotu i stosowania produktu lub zakazujących świadczenia bądź korzystania z usługi podejmowania działalności jako podmiot świadczący usługi.

Przepisy techniczne obowiązujące *de facto* obejmują:

- przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne państwa członkowskiego lub Rumunii, które odsyłają do specyfikacji technicznych bądź innych wymogów lub przepisów dotyczących usług, bądź też do kodeksów zawodowych lub kodeksów postępowania, które z kolei odsyłają do specyfikacji technicznych bądź do innych wymogów lub przepisów dotyczących usług, zgodność z którymi pociąga za sobą domniemanie zgodności z zobowiązaniami nałożonymi przez wspomniane przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne,
- dobrowolne porozumienia, w których organ publiczny występuje w charakterze umawiającej się strony, przewidujące, w interesie ogólnym, zgodność ze specyfikacjami technicznymi lub innymi wymogami lub przepisami dotyczącymi usług, z wyjątkiem specyfikacji odnoszących się do przetargów przy zamówieniach publicznych,
- specyfikacje techniczne lub inne wymogi bądź przepisy dotyczące usług, związane ze środkami podatkowymi lub finansowymi mającymi wpływ na konsumpcję produktów lub usług przez zachęcanie do przestrzegania takich specyfikacji technicznych lub innych wymogów lub przepisów dotyczących usług; nie obejmuje to specyfikacji technicznych lub innych wymogów lub przepisów dotyczących usług związanych z systemami zabezpieczenia społecznego.

Obejmuje to przepisy techniczne wprowadzone przez organy wyznaczone przez państwa członkowskie oraz znajdujące się w wykazie¹ sporządzonym przez Komisję Wspólnot Europejskich, zwaną dalej „Komisją” w ramach komitetu, o którym mowa w art. 5 dyrektywy 98/34/WE. Rumunia sporządzi taki wykaz, a następnie przekaże go Komisji w pierwszym dniu pierwszego miesiąca po wejściu w życie niniejszej umowy.

Taka sama procedura obowiązuje przy wprowadzaniu zmian do tego wykazu.

- 7) „projekt przepisu technicznego”: tekst specyfikacji technicznej lub innego wymogu lub przepisu dotyczącego usług, włącznie z przepisami administracyjnymi, mający na celu ich przyjęcie lub spowodowanie ich przyjęcia jako przepisy techniczne i będący na etapie przygotowania, na którym można jeszcze wprowadzić zasadnicze zmiany.

ARTYKUŁ 2

Niniejsza umowa nie ma zastosowania do środków uznanych przez państwa członkowskie za niezbędne na mocy Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską lub uznanych przez Rumunię za niezbędne dla ochrony osób, w szczególności pracowników, podczas stosowania produktu, pod warunkiem że tego rodzaju środki nie mają wpływu na produkt.

¹ Dz.U. C 23 z 27.1.2000, str. 3.

ARTYKUŁ 3

1. Z zastrzeżeniem art. 12, Wspólnota powiadamia Rumunię o projektach przepisów technicznych, o których została powiadomiona przez państwa członkowskie. W przypadku gdy przepisy techniczne są pełną transpozycją normy międzynarodowej lub europejskiej, wystarczające jest podanie informacji o odpowiedniej normie. Komisja informuje również Rumunię o powodach, dla których wprowadzenie danego przepisu technicznego jest niezbędne, w przypadku gdy nie zostały one wyraźnie określone w projekcie.
2. Z zastrzeżeniem art. 12 Rumunia w podobny sposób powiadamia Wspólnotę o swych projektach przepisów technicznych. W przypadku gdy przepisy techniczne są pełną transpozycją normy międzynarodowej lub europejskiej, wystarczające jest podanie informacji o odpowiedniej normie. Rumunia informuje również Wspólnotę o powodach, dla których wprowadzenie danego przepisu technicznego jest niezbędne, w przypadku gdy nie zostały one wyraźnie określone w projekcie.

ARTYKUŁ 4

Pełny tekst projektu przepisów technicznych będącego przedmiotem powiadomienia jest udostępniany zarówno w wersji oryginalnej, jak i w pełnym tłumaczeniu na jeden z języków urzędowych instytucji Unii Europejskiej.

ARTYKUŁ 5

1. W odpowiednich przypadkach przekazywany jest równocześnie sporządzony w języku oryginalnym tekst podstawowych przepisów prawnych lub innych regulacji, których zasadniczo i bezpośrednio dotyczą normy, jeżeli znajomość takiego tekstu jest niezbędna do prawidłowej oceny implikacji, jakie niesie ze sobą projekt przepisów technicznych, których dotyczy powiadomienie, chyba że tekst ten został przekazany we wcześniejszym powiadomieniu.

2. W przypadku gdy celem projektu jest ograniczenie obrotu lub stosowania substancji chemicznej, preparatu lub produktu w interesie zdrowia publicznego, ochrony konsumenta lub środowiska, państwa członkowskie i Rumunia przekazują streszczenie lub odesłania do wszelkich ważnych danych dotyczących substancji, preparatu lub produktu oraz znanych i dostępnych środków zastępczych, w przypadkach gdy taka informacja może być dostępna, i przekazuje informację o przewidywanych skutkach dla zdrowia publicznego, ochrony konsumenta i środowiska, wraz z analizą ryzyka, sporządzoną zgodnie z przepisami ogólnymi dotyczącymi oceny ryzyka substancji chemicznych, określonymi w art. 10 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 793/93¹ w przypadku istniejących substancji, oraz w art. 3 ust. 2 dyrektywy 67/548/EWG² w przypadku nowych substancji.

¹ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje (Dz.U. L 84 z 5.4.1993, str. 1). Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

² Dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. L 196 z 16.8.1967, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/73/WE (Dz.U. L 152 z 30.4.2004, str. 1).

ARTYKUŁ 6

Państwa członkowskie i Rumunia przekazują projekt przepisów technicznych ponownie i na powyższych warunkach, jeżeli dokonają w tekście zmian, które w istotny sposób wpływają na zakres jego zastosowania, skracają pierwotnie przewidziany harmonogram wdrożenia, dodają specyfikacje lub wymogi lub zaostrzają te wymogi. Przekazywanie tych informacji odbywa się zgodnie z art. 3.

ARTYKUŁ 7

Każda z Umawiających się Stron może poprosić o dalsze informacje na temat projektu przepisów technicznych będących przedmiotem powiadomienia zgodnie z niniejszą umową.

ARTYKUŁ 8

1. Wspólnota i Rumunia mogą zgłaszać uwagi na temat projektów przepisów technicznych będących przedmiotem powiadomienia Uwagi ze strony Rumunii są przekazywane Komisji, natomiast uwagi ze strony Wspólnoty są przekazywane Rumunii za pośrednictwem Komisji.
2. Państwa członkowskie i Rumunia w możliwie najwyższym stopniu uwzględniają wspomniane opinie w dalszych pracach nad projektem przepisów technicznych

3. W odniesieniu do specyfikacji technicznych lub innych wymogów bądź przepisów dotyczących usług, o których mowa w art. 1 pkt 6 akapit drugi tiret trzecie, uwagi Umawiających się Stron mogą dotyczyć jedynie tych aspektów, które mogą utrudnić handel lub, w odniesieniu do przepisów dotyczących usług, swobodę przepływu usług lub swobodę przedsiębiorczości podmiotów gospodarczych w dziedzinie usług, a nie aspektów podatkowych lub finansowych tego środka.

4. W przypadku gdy zgodnie z przepisami określonymi w dyrektywie 98/34/WE powołano się na sześciomiesięczny okres stosowania zasady *standstill*, Komisja informuje o tym Rumunię.

ARTYKUŁ 9

Właściwe organy państw członkowskich i Rumunii odkładają w czasie przyjęcie projektu przepisów technicznych będących przedmiotem powiadomienia na trzy miesiące od dnia otrzymania przez Komisję tekstu projektu przepisów technicznych.

ARTYKUŁ 10

Okres stosowania zasady *standstill*, o którym mowa w art. 9 nie ma zastosowania w przypadku, gdy:

- z pilnych przyczyn, spowodowanych przez poważne i nieprzewidziane okoliczności odnoszące się do ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa publicznego, ochrony zwierząt lub roślin oraz, w stosunku do przepisów dotyczących usług, również dla porządku publicznego, w szczególności ochrony nieletnich, właściwe organy są zobowiązane przygotować przepisy techniczne w bardzo krótkim czasie, w celu ich natychmiastowego przyjęcia i wprowadzenia w życie, bez możliwości jakichkolwiek konsultacji, lub
- z pilnych powodów, spowodowanych przez istotne okoliczności dotyczące ochrony bezpieczeństwa i integralności systemu finansowego, w szczególności ochrony depozytariuszy, inwestorów i osób ubezpieczonych, właściwe organy są zobowiązane natychmiast przyjąć i wprowadzić w życie przepisy w sprawie usług finansowych.

Podawane są powody pilnego przyjęcia środków. Uzasadnienie pilnego przyjęcia środków musi być szczegółowe i zrozumiałe, ze szczególnym uwzględnieniem nieprzewidywalności i powagi grożącego niebezpieczeństwa, w obliczu którego stanęły właściwe organy, jak również absolutnej konieczności natychmiastowego działania w celu zażegnania niebezpieczeństwa.

ARTYKUŁ 11

1. Przekazywana jest również ostateczna wersja tekstu przepisu technicznego w języku oryginalnym.
2. Uzgodnienia administracyjne dotyczące wspomnianych powiadomień są określone w załączniku III.

ARTYKUŁ 12

1. Art. od 3 do 10 nie mają zastosowania do tych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich i Rumunii lub dobrowolnych porozumień, dzięki którym państwa członkowskie lub Rumunia:
 - w przypadku państw członkowskich - zapewniają zgodność z wiążącymi aktami prawnymi Wspólnoty, które skutkują przyjęciem specyfikacji technicznych lub przepisów dotyczących usług, a w przypadku Rumunii – dokonuje transpozycji do prawa krajowego aktów prawnych Wspólnoty, które skutkują przyjęciem specyfikacji technicznych lub przepisów dotyczących usług,
 - w przypadku państw członkowskich, wypełniają zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, które skutkują przyjęciem wspólnych specyfikacji technicznych lub przepisów dotyczących usług we Wspólnocie;

- w przypadku Rumunii, wypełnia ona zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, które skutkują przyjęciem wspólnych specyfikacji technicznych lub przepisów dotyczących usług w Rumunii i we Wspólnocie;
 - stosują klauzule ochronne, wprowadzone przez obowiązujące akty prawne Wspólnoty,
 - stosują art. 12 ust. 1 dyrektywy 2001/95/WE¹,
 - ograniczają się do wykonywania orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich,
 - ograniczają się do wprowadzenia zmiany przepisów technicznych w rozumieniu art. 1 pkt 6, zgodnie z wnioskiem Komisji, w celu usunięcia przeszkód w handlu lub, w przypadku przepisów dotyczących usług, w swobodnym przepływie usług lub w swobodzie przedsiębiorczości podmiotów gospodarczych w dziedzinie usług.
2. Art. 9 i 10 nie mają zastosowania do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich i Rumunii przewidujących zakaz produkcji, o ile nie utrudniają one swobodnego przepływu towarów.
3. Art. 9 i 10 nie mają zastosowania do specyfikacji technicznych lub innych wymogów bądź przepisów dotyczących usług, o których mowa w art. 1 pkt 6) akapit drugi tiret trzecie.

¹ Dyrektywa 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz.U. L 011 z 15.1.2002, str. 4).

ARTYKUŁ 13

Udzielone informacje uznaje się, na wniosek, za poufne. Jednakże zarówno Wspólnota jak i Rumunia mogą konsultować się w celu uzyskania ekspertyzy z osobą fizyczną lub prawną, w tym również z osobami z sektora prywatnego, pod warunkiem podjęcia koniecznych środków ostrożności.

ARTYKUŁ 14

1. W ramach współpracy między ekspertami Wspólnoty i Rumunii w dziedzinie technicznych barier handlowych, Umawiające się Strony organizują regularne konsultacje w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania procedury ustanowionej w niniejszej umowie oraz wymiany opinii na temat zgłoszonych przez każdą z Umawiających się Stron uwag dotyczących projektu przepisów technicznych będącego przedmiotem powiadomienia zgodnie z niniejszą umową. Ponadto, za wspólną zgodą, Umawiające się Strony mogą zwoływać dodatkowe posiedzenia *ad hoc*, w celu rozpatrzenia konkretnych przypadków mających szczególne znaczenie dla którejkolwiek z Umawiających się Stron.

2. Rumunia powołuje eksperta, który reprezentuje ją na posiedzeniach komitetu ustanowionego na mocy art. 5 dyrektywy 98/34/WE poświęconych tematowi „usługi społeczeństwa informacyjnego” oraz „przepisy techniczne”. Ekspert musi być członkiem administracji rządowej Rumunii. Ekspertowi temu nie przysługuje prawo głosu.

3. Komisja w odpowiednim czasie informuje wspomnianego eksperta o terminach posiedzeń oraz o porządku obrad komitetu. Komisja przekazuje mu odpowiednie informacje.
4. Komitet, z inicjatywy swego przewodniczącego może odbyć spotkanie bez udziału eksperta reprezentującego Rumunię. Rumunia jest o tym informowana.

ARTYKUŁ 15

Niniejszą umowę stosuje się, z jednej strony, na terytoriach, na których ma zastosowanie Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, na warunkach określonych w tym traktacie oraz, z drugiej strony, na terytorium Rumunii.

ARTYKUŁ 16

Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Umawiające się Strony dokonają wymiany not potwierdzających zakończenie odpowiednich procedur wewnętrznych niezbędnych dla wejścia w życie niniejszej umowy.

ARTYKUŁ 17

Niniejsza umowa wygasa z dniem przystąpienia Rumunii do Unii Europejskiej.

ARTYKUŁ 18

Niniejsza umowa zostaje sporządzona w dwóch egzemplarzach w języku angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i rumuńskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

W IMIENIU WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

W IMIENIU RUMUNII

ZAŁĄCZNIK I

Przykładowy wykaz usług
nieobjętych przepisami art. 1 pkt 2) akapit drugi

1. Usługi, które nie są świadczone „na odległość”

Usługi świadczone przy fizycznej obecności dostawcy i odbiorcy, nawet jeżeli korzystają oni z urządzeń elektronicznych:

- a) badanie lekarskie lub wykonywanie zabiegów w gabinecie lekarskim z zastosowaniem sprzętu elektronicznego, przy fizycznej obecności pacjenta;
- b) wgląd do elektronicznego katalogu w sklepie przy fizycznej obecności klienta;
- c) rezerwacja biletu lotniczego za pomocą sieci komputerowej w biurze podróży przy fizycznej obecności klienta;
- d) udostępnienie gier elektronicznych w salonie przy fizycznej obecności użytkownika.

2. Usługi które nie są świadczone „za pomocą środków elektronicznych”

Usługi o charakterze materialnym, nawet jeżeli świadczone są z wykorzystaniem urządzeń elektronicznych:

- a) dystrybucja banknotów i biletów przez automaty;
- b) dostęp do płatnych dróg, parkingów itp., nawet jeżeli przy wjeździe lub wyjeździe funkcje kontroli wjazdu i/lub uiszczenia należności sprawują urządzenia elektroniczne.

Usługi off-line: dystrybucja CD-ROM-ów lub oprogramowania na dyskietkach.

Usługi, które nie są świadczone z wykorzystaniem elektronicznego systemu przetwarzania i przechowywania danych:

- a) usługi telefonii głosowej;
- b) usługi telefaksowe/teleksowe;
- c) usługi świadczone przez telefonię głosową lub telefaksem,
- d) telefoniczne/telefaksowe porady lekarskie,
- e) telefoniczne/telefaksowe porady prawne,
- f) telefoniczny/telefaksowy marketing bezpośredni.

3. Usługi, które nie są świadczone "na indywidualne żądanie odbiorcy usług"

Usługi świadczone w formie przesyłania danych bez indywidualnego zamówienia i przeznaczone do równoczesnego odbioru przez nieograniczoną liczbę odbiorców (transmisja z punktu do wielu punktów):

- a) usługi nadawania programów telewizyjnych (włącznie z usługami systemu nadawania audycji na żądanie), objęte art. 1 lit. a) dyrektywy 89/552//EWG;
 - b) usługi nadawania programów radiowych;
 - c) teletekst (telewizyjny).
-

ZAŁĄCZNIK IIPrzykładowy wykaz usług finansowych
objętych art. 1 pkt 5) akapit trzeci

- Usługi inwestycyjne
- Usługi ubezpieczeniowe i reasekuracyjne
- Usługi bankowe
- Operacje dotyczące funduszy emerytalnych
- Usługi związane z obrotem kontraktami terminowymi i opcjami

Do usług tych zalicza się w szczególności:

- a) usługi inwestycyjne, o których mowa w załączniku do dyrektywy 2004/39/WE; usługi przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania,
- b) usługi należące do działalności podlegającej wzajemnemu uznawaniu, o których mowa w załączniku do dyrektywy 2006/48/WE¹,

¹ Dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja przededogowana) (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, str. 1.).

- c) operacje wchodzące w zakres działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o której mowa w:
- art. 1 dyrektywy 73/239/EWG¹,
 - dyrektywie 64/225/EWG²,
 - dyrektywie 92/49/EWG³ oraz w dyrektywie 2002/83/WE⁴.
-

¹ Pierwsza dyrektywa Rady z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 228 z 16. 8. 1973, str. 3). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 323 z 9.12.2005, str. 1).

² Dyrektywa Rady 64/225/EWG z dnia 25 lutego 1964 r w sprawie zniesienia ograniczeń swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług w dziedzinie reasekuracji i retrocesji (Dz.U. 56 z 4. 4. 1964, str. 878/64). Dyrektywa zmieniona Aktem przystąpienia z 1973 r.

³ Dyrektywa Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 228 z 11. 8. 1992, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/68/WE.

⁴ Dyrektywa 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotycząca ubezpieczeń na życie (Dz.U. L 345 z 19.12.2002, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/68/WE.

ZAŁĄCZNIK III

Zgodnie z art. 11 ust. 2 umowy za niezbędne uznaje się przekazanie drogą elektroniczną następujących informacji:

- 1) Formularze powiadomienia. Mogą zostać przekazane przed lub wraz ze złożeniem pełnego tekstu;
- 2) pełny tekst projektu będącego przedmiotem powiadomienia;
- 3) potwierdzenie odbioru tekstu projektu zawierające, między innymi, odpowiednią datę upływu okresu stosowania zasady *standstill*;
- 4) wnioski o dodatkowe informacje;
- 5) odpowiedzi na wnioski o dodatkowe informacje;
- 6) uwagi;
- 7) wnioski o zwołanie posiedzenia *ad hoc*;
- 8) odpowiedzi na wnioski o zwołanie posiedzenia *ad hoc*;
- 9) wnioski o przesłanie tekstów ostatecznych;
- 10) informacja o skorzystaniu z sześciomiesięcznego okresu stosowania zasady *standstill*.

Tymczasowo można przysłać drogą faksową następujące informacje (należy jednak zastrzec, iż preferowanym sposobem jest przysyłanie drogą elektroniczną):

- 11) teksty podstawowych przepisów prawnych lub innych regulacji;
- 12) ostateczna wersja tekstu.

Umawiające się Strony wspólnie dokonują ustaleń administracyjnych dotyczących przekazywania informacji.
